

ciseret tidligere. Vi kender turen, skulle jeg hilse og sige.

Prisstigningerne fra 1993 var på baggrund af et dramatisk fald fra 1986, og ifølge de seneste opgørelser ligger prisniveauet for øjeblikket lige under, hvad det gjorde i 1986, nemlig 8 pct. under i reale priser, så vi er ved at kravle deropad. Det er ikke noget dårligt signal, og det har regeringen en god del af æren for, hvilket den også skal have at vide i dag, i hvert fald fra mig.

Jeg tror, at folk i dag tænker ganske anderledes. Naturligvis er der givet store og gode muligheder ved konverteringerne. Folk har fået halveret huslejen, har fået en tredjedel skåret af huslejen, nye lån har erstattet de gamle, dårlige lån på 18-19 pct., som vi også kan huske alle sammen.

Men det er jo vigtigt at vide, hvad folk så bruger de penge til. Jeg tror, en masse af de penge er gået til vedligeholdelse, forbedringer, som man ikke kunne foretage, da det kneb. Det, kan være en tilbygning, det kan være et nyt tag, osv., og det har været tiltrængt. Jeg håber, at mentaliteten er anderledes i dag, for der vil være al mulig grund til at opfordre til, at den skal være det, hvis det ikke skal gå galt.

Der er så kommet mange angreb på forslaget om at fjerne lejeværdien. Vi har tidligere været inde i diskussionen om, hvad der ville ske, hvis man fjernede den. Jeg er ikke uenig i, at fjerner man lejeværdien, og nedbringer man derved udgiften ved at sidde i et hus, vil man kunne få mere for huset, og så går det måske nok nogenlunde lige op.

Nogle vil så have meget imod de kapitalgevinster, folk får ud af det, men at den næste generation, den næste køber skulle betale voldsmet meget mere af den grund, tror jeg faktisk ikke på. Huse koster det, folk vil betale, og er der ikke nok, der vil købe dem til den pris, så falder prisen. Det er vist almindelig bondelogik.

For CD er det faktisk så alvorligt med de boligskatte – og jeg ved godt, vi ikke er enige med de øvrige borgerlige partier om det her – og det har i øvrigt været vores opfattelse i de sidste 25 år, at det er så uegnet en beskatningsform, at vi ville være parat til, hvis det ikke kunne finansieres på anden vis, i givet fald at tage den over andre skatter. Det skal være ganske klart, at vi ikke skærer i efterlønnen eller i dagpengene for at finansiere det her, og det kender man vist også CD's synspunkter godt nok til at vide.

Vi mener virkelig, at indkomstskatten, som alle jo kan rakke ned på, i hvert fald har den indbyggede logik, at de, der tjener mest og har mest, betaler mest. Så vi vil være parat til at gå vidt, men det er ikke sikkert, det bliver nødvendigt, og jeg vil stadig væk sige, at fordi det er så højt prioriteret en sag, påtager jeg mig gerne sammen med andre den opgave at finde måder at finansiere det her på også uden at lave yderligere huller i statskassen.

Til sidst: Det bedste ved denne debat – ud over at jeg egentlig synes, den indimellem har været ganske morsom, og det skader jo heller aldrig – er så det dagsordensforslag, som er fremsat. Det kan da godt være, det ikke bliver vedtaget, men det har sin værdi. Det har bundet partier sammen i et løfte om, at skulle der vise sig et flertal efter et valg, vil der blive gjort noget ved det her.

Det kan jeg så sige som svar til fru Elisabeth Arnold, der spurgte, hvorfor jeg troede på de øvrige borgerlige partier i denne sag. Håbet beskæmmer jo ingen, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold. I den foreslåede dagsorden har vi lovet hinanden, at vi vil gøre noget ved det. Det holder jeg mig til, og som jeg tidligere har sagt, vil jeg gemme det dagsordensforslag et sted, hvor det ikke bliver væk.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne sige til fru Mimi Jakobsen, at i Socialdemokratiet sætter vi stor pris på partier, som er tro mod deres rødder. Det kender vi til, også selv om verden indimellem forandrer sig, så der er nogle, der mener, at vi hænger i beton. Men vi har stor respekt for, at CD efter 25 år stadig væk kan holde fast i de samme synspunkter.

Vi har også stor respekt for de holdninger, som vi også mener at CD har som et socialt ansvarligt og socialt bevidst parti, således som fru Mimi Jakobsen indimellem meget klart gør rede for, og som hr. Arne Melchior bl.a. i dagens Politiken klart gør opmærksom på. Det er derfor, jeg gerne vil høre fru Mimi Jakobsen, om ikke hun vil uddybe det, hun var inde på om, at man kan finde finansiering af det her. Mener fru Mimi Jakobsen virkelig, at der kan laves en finansiering uden socialt skæve besparelser? Det er punkt 1.

Punkt 2: Hvis såfremt ifald fru Mimi Jakobsen altså mener, hun skal finansiere det gennem indkomstskattestigninger, som vi i øvrigt har hørt at resten af de partier, der er med i den